

Skänkt
Ola Larsson
För uppgift
sept - 20 1929

2546

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Gjort: Mr. Erikson

Per Ola Larsson
Storod

1

Maj i by.

Seden att ungdomen gick omkring och sjöng
maj i by har i minneminne inte varit i bruk i
trakten enligt Ola Larsson.

Maj i by.

Skive
Krook
Lapp
1929

2546 *prof. O. Larsson*

2

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Prof. O. Larsson
Staffan, Appige

Staffansridning.

Staffansridning.

Man red alltid staffan i denna trakten förr i världen. Ola Larsson hade själv varit med flera gånger men visan, som man då sjöng, kunde han inte minnas. Den började Staffan, Staffan, stalleträng---- det var det enda Ola kunde minnas.

Byahören.

Byahören.

Byahören, som valtrade byns djur, hade en hund, som var lärd, och som man kallade "fåhunden". Han var så lärd, så när det kom bremsa på kregen och de börja besa, så satte han efter och "jena" dom. Byahören hade också ett horn, som han tuta i, då man skulle släppa djuren, och när hören kom på gatan, skulle folk vara kvicka att släppa djuren. Sen drev byahören dem ut på utmarkerna.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Offerkälla.

Offerkälla.

Borta i "Mörkred" fanns det förr en källa, men den är väl alldeles uttorkad nu. Det var en, som di visst kallade Den Heliga Brita eller hur det var, jag minns inte namnet så noga. Hon hade fått sin död där, och då sprang där upp en källa, som man kallade efter henne. Och där brukade man visst förr gå och slänga slantar om midsommar eller näm det var.

Äckor.

Äckor.

Man brukade förr från den här trakten göra "lång-
äckor" till Malmö med bränne ,mest på vinteren,då det var frusna
vägar.Då "bette" (betade) man vanligen en gång i hurva och en
gång i Lundjmen ammars fick hästarna gå i ett kör.Man körde
vanligtvis på natten ,då det var svalt för djuren.

Stycke, Sk.

2546

W. Nilsson

LENDÅ. EXPEDITIONENS
FÖRSTÄMME

6

Ta haren.

Ta haren.

Det är ett bruk, som kommit till på sista tiden,
Men det är klart, att den sisteskundade sej så mycket som möjligt,
för ingen ville vara sist.

2546

7

1913
FOLKMINNESBOKEN

Höstagille.

Höstagille.

Hemma var det inte dans ,då vi hade höstagille,för mina
föräldrar var troende och tålde inte dans.I stället hade dom
bra gillesmad och sen fick man efteråt två duktiga jöga och
sen satt dom och talte om historier till långt ut på natten.
På höstagillet hade man alltid sviskonsoppa.

2546

8

Skane
Frakta
Aspinge
1795. 1929

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Mynd. av P. B. Nilsson
P. O. L. L.
Stavrod Aspinge
Julkakan.

Julkakan.

Det bakades alltid sju bak grovt bröd till julen.

Det sista baket blev också merendels möglat och det fick därför
hästarna. Far hade också alltid en kaka bröd med till hästarna,
då han körde till stan, för att hämta sill.

"Äsplinge Sk.
Frosta Ud
Mj. 1929

2546

Upps. av P. B. Nilsson
ber. av O. Larsson
Född i Starved, Äsplinge

STUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESMUSEUM

9

Sista neken.

Sista neken.

Sista ^Kneken skulle man göra rätt så stor, och den band
man tre band om, grova och starka. Sen togs den opp och lades på
loftet i en krok på loftet. Den fick inte komma bland de andra.
Den kallades julaneg och den skulle fulana ha om julen. Och
det såg ut som om det var välsignelse med det. För förr i världen
var det sådana utmärkta grödor.

(Det var alltid den äldsta tösen i huset, som skulle
binda julanegen.

1 Ark. Av.

2546

10

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Smus i sår.

Smus i sår.

Om man skar sej på lien var det alltid bra att lägga
smus i såret. För då läkte det sej med detsamma.

2546

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

1
1

Höhösten.

Höhösten.

Höhösten började den 15 juni. Då skulle man opp med solen och sen var det till att hålla på tills solen hade gått ner på kvällen.

På morgonen samlades slättakarlarerna på gården den ene efter den andre och di hade alltid något att göra ,den ene skulle "såsanna"(sanda)sin strygspån ,den andre vatte och så gick tiden tills de voro samlade alla. Allteftersom de kom fick de kaffe, smör och bröd och så en bra "jög".

Sen klockan sju eller en kvart över ,kom pigan eller moran ut i vängan med frukosten. Det var ibland lutfisk, som man fick till frukost.

Till middag fick man alltid, om det var många höstakarlar, risengröt.

Sen kom man ut med mertan hänad eftermiddan. Man bar den alltid ut till folket. Det var alltid stekt fläsk och äggakaga. Jag minns, att min mor bakte alltid en stor äggakaga. Sen skar hon den i lika många bitar , som det var folk till

Maten
Morgommål.

Frükost.

Middag.

Meraftan.

Och så fick dom en sådan bit var. När mor bakte den äggakagan hade hon ett stort järn över en trefot. Sen lade hon glöder ovanpå locket också, så slapp hon att vända den, men den blev i alla fall bakt på båda sidor. Sen delades den och till varje bit fick man en stor bit stekt fläsk. De sok var duktiga till att slå, ville gärna ha en jög också till mertan.

Till kvällsmat fick vi ofta mjölgröt i en stor gryta. Så hade vi mjölk till att doppa den i. Men när "pärorerna" (potatisen) va nya, hade vi alltid päror och malmösill. Far körde alltid till Malmö och hämtade malmösill. Då hade han bräder med sig ut och sill hem, en helt del, som han sålde till bönderna hemma. Självtät han alltid salta ner två tunnor på platsen, som vi hade hemma över vintern,

När man höstade, sade man alltid att en duktig "strengesa" skulle kunna srtenga efter tre slättakarlar. Men då fick hon också gno på